

Joi, 11 Iunie, 2026

Sf. Ap. Bartolomeu și Barnaba

Sf. Ier. Luca, arhiepiscopul Crimeei

Cinstirea Sfintei Icoane a Maicii Dom-
nului *Axion estin* (Dezlegare la pește)

Romani 5

¹⁰ Că dacă'n timp ce eram vrăjmași ne-am împăcat cu Dumnezeu prin moartea Fiului Său, cu mult mai mult, odată împăcați, prin viața Lui ne vom mântui.

¹¹ Și nu numai atât, ci ne și lăudăm în Dumnezeu prin Domnul nostru Iisus Hristos, prin Care am primit acum împăcarea.

¹² De aceea, așa cum printr'un om a intrat păcatul în lume – și, prin păcat, moartea¹ –, tot astfel moartea a trecut în toți oamenii prin aceea că toți au păcătuit.

¹³ Căci păcatul era în lume pân'la lege, dar atunci când nu există lege, păcatul nu se socotește.

¹⁴ Dar de la Adam până la Moise moartea a domnit și peste cei ce

¹ Păcatul îl desparte pe om de Dumnezeu, ceea ce echivalează cu moartea lui sufletească, moartea veșnică (în opoziție cu viața veșnică).

nu păcătuiseră după asemănarea greșelii lui Adam, care este chip al celui ce avea să vină².

¹⁵ Dar cu greșala nu e așa cum e cu harul; că dacă cei mulți au murit prin greșala unuia, cu mult mai mult harul lui Dumnezeu și darul Lui au prisosit asupra celor mulți prin harul unui singur Om, Iisus Hristos³.

¹⁶ Și ce aduce darul nu seamănă cu ce a adus acel unul care a păcătuit; căci judecata de după unul duce la osândire, dar harul de după multe greșale duce la îndreptărire.

² Versetele 12, 13 și 14 introduc în doctrina creștină tema păcatului originar: solidară cu Adam (arhetipul), specia umană moștenește păcatul acestuia.

³ Paralela Adam-Hristos devine pregnantă: dacă neascultarea lui Adam le-a adus oamenilor moartea, ascultarea lui Hristos față de Tatăl și a fiecăruia față de Hristos le aduce Viața.

23 Și intrând El în corabie, ucenicii Săi L-au urmat.

24 Și, iată, furtună grea s'a făcut pe mare, încât corabia se acoperea de valuri; iar El dormea.

25 Și venind ucenicii la El, L-au trezit, zicându-I: „Doamne, mântuiește-ne, că pierim!”

26 Și Iisus le-a zis: „De ce vă este frică, puțin-credincioșilor?” Atunci S'a ridicat, a certat vânturile și marea și s'a făcut liniște mare.

27 Iar oamenii se mirau, zicând: „Cine este Acesta, că și vânturile și marea ascultă de El?...”.

Se îndreptau spre țăr-
mul celălalt al mă-
rii. Domnul dor-
mea. S-a pornit
o furtună și toți
au fost cuprinși de
groază, iar despre
faptul că Domnul era
cu ei și, ca atare, nu avea a se teme
de nimic, au uitat. Așa se întâmplă
și în viață, atât în cea din afară,
cât și în cea lăuntrică. Se pornește
o furtună de strâmtorări sau de
patimi, iar noi ne tulburăm până
ce cădem sufletește, socotind că
așa e firesc; dar Domnul ne trimite
lecția: „puțin credincioșilor!” Și pe
bună dreptate! Nu poți să nu iei
seama la cele ce se petrec cu tine;
dar poți întotdeauna să-ți păstrezi
liniștea cugetului. Mai înainte de
toate, vezi ce vrea de la tine Dum-
nezeu și pleacă-te cu smerenie sub
mâna Lui cea tare. Nu te tulbura,
nu te îngrijora. Apoi, ține trează
credița că Domnul este cu tine
și cazi la picioarele Lui în rugă-
ciune! Să nu țipi, însă: „Pier!”, ci
strigă, încredințându-te voii Lui:
„Doamne! Dacă vrei, Tu poți ori-
ce. Totuși, făcă-se voia Ta, nu voia
mea”. Să fii încredințat că astfel
vei trece de furtuna ce se ridică.⁴

⁴ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri*

*din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi
din an.*